Grünau, 1966

O CONFIRMARE A ŞCOLII ROMÂNEŞTI DE CAIAC-CANOE

Pentru cîteva zile oaspeţi ai frumoasei staţiuni de sporturi nautice de la Grünau, am urmărit – de la masa presei – întrecerile celei de-a VII-a ediţii a Campionatelor mondiale de caiac-canoe. Am fost martori la o competiţie de amploare în care, mai bine de 18 ore de concurs, aproape 480 de sportivi din 24 de ţări şi-au disputat cu o energie deosebită cele 16 probe, la capătul cărora cei mai buni dintre ei – 34 de adevăraţi maeştri ai padelei şi pagaei – cu primit medaliile de aur şi titlurile de campioni ai lumii. Pentru sportivi şi antrenori, pentru mulţi spectatori şi, bineînţeles, pentru ziarişti „mondialele" de la Grünau, comentariile continuă să rămînă în actualitate. Iată de ce, firesc, am redeschis şi noi blocnotesurile...

Prima impresie: „Cea mai puternică ediţie a C. M."

Aţi reţinut, desigur, numărul sportivilor şi al ţărilor reprezentate la campionatele lumii desfăşurate la Grünau. Nu sînt însă singurele coordonate care au dus la concluzia unanimă că întrecerile recentei ediţii au fost cele mai echilibrate şi mai disputate din istoria „mondialelor" acestor două ramuri ale sporturilor nautice. La Grünau s-au întîlnit sportivi care s-au pregătit mai intens ca oricînd, care au făcut zeci de „repetiţii" pentru C.M., participînd la numeroasele regate internaţionale de la Stockholm, Essen, Enns, Tata, Copenhaga ş.a. Şi care s-au prezentat la startul „mondialelor" cu îndreptăţite pretenţii la locuri fruntaşe şi chiar la medalii. Ne gîndim atît la redutabilele echipe ale Uniunii Sovietice, R. P. Ungare, R. F. Germane şi R. D. Germane, cît şi la cele ale R. S. Cehoslovace, Danemarcei, Austriei, Suediei, Norvegiei şi Olandei — prezente, de altfel, în clasamentul pe medalii — care au concurat cu echipaje deosebit de valoroase.

„N-am văzut niciodată o competiţie de asemenea valoare tehnică, cu finale atît de pasionante" — declara la sfîrşitul campionatelor mondiale dl. **Charles de Coqueraumont**, preşedintele Federaţiei internaţionale de caiac-canoe. O apreciere care a întrunit adeziunea tuturor specialiştilor prezenţi la Grünau.

Pe acest „teren" a intrat în marea întrecere echipa ţării noastre căreia îi revenea frumoasa dar greaua misiune de a apăra la cea de-a VII-a ediţie a C.M. prestigiul internaţional cucerit de şcoala românească de caiac-canoe.

ROMÂNIA — 5 medalii de aur

Cunoaşteţi rezultatele finale şi unele din marile şi emoţionantele momente ale victoriilor. La Grünau, sportivii României socialiste au urcat de cinci ori podiumul învingătorilor şi tot de-atîtea ori fete în costume albe dăruiau garoafe roşii băieţilor noştri — celor mai buni, campioni ai lumii.

Frumosul buchet de succese cucerit de echipa noastră este rezultatul excelentelor condiţii de pregătire create şi acestor ramuri de sport, muncii şi hărniciei caiaciştilor şi canoiştilor, competenţei antrenorilor lor. Pregătirea ridicată a multora dintre sportivii noştri a fost permanent dublată de un puternic patriotism care a mobilizat forţele şi energiile, care a făcut să crească răspunderea personală a fiecărui sportiv, puterea sa de luptă şi voinţa de a învinge.

Aşa au fost cucerite la Grünau cinci titluri mondiale, o medalie de argint şi una de bronz! Aceasta într-o competiţie în care multe alte echipe — Italia, S.U.A., Bulgaria, Japonia, Elveţia, Anglia, Polonia, Franţa etc. — n-au reuşit să cîştige nici măcar un „bronz".

Se cuvine, credem, să-i felicităm din toată inima pe sportivii noştri, să apreciem munca lor de pregătire şi excelenta evoluţie în drumul spre medaliile „mondialelor", să evidenţiem laborioasa activitate desfăşurată de colectivul de antrenori şi în mod special de antrenorul emerit Radu Huţan, precum şi aportul adus în pregătirea echipei de activiştii federaţiei de specialitate.

Înaintea comentariilor privind comportarea pe probe sau grupe de probe a sportivilor români la cea de a VII-a ediţie a C.M., ne facem o plăcută datorie scriind cu majuscule numele campionilor mondiali şi ale medaliaţilor cu „argint" şi „bronz": AUREL VERNESCU — ATANASIE SCIOTNIC — dublu campion al lumii, PETRE MAXIM, AUREL SIMIONOV, VICOL CALABICIOV, SERGHEI COVALIOV, DIMITRIE IVANOV, MIHAI ŢURCAŞ, ANTON CALENIC — campioni mondiali (toţi elevi ai antrenorului emerit Radu Huţan), AUREL VERNESCU - ATANASIE SCIOTNIC, vice-campioni mondiali; AUREL VERNESCU, ATANASIE SCIOTNIC, VASILE NICOARĂ, HARALAMB IVANOV — medalii de bronz.

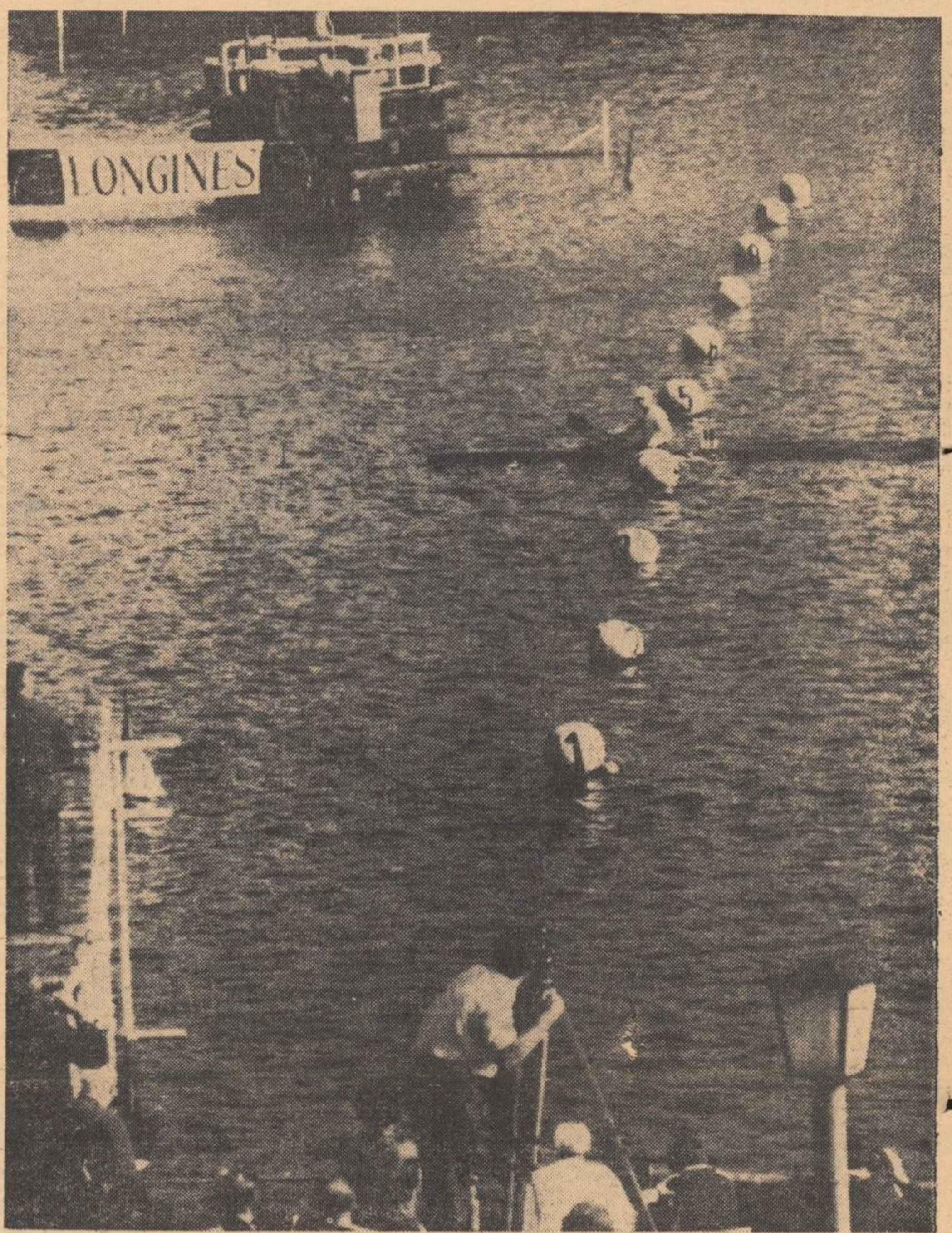
„Sprinter vom Snagov — eine Klasse für sich"

Din numeroasele aprecieri elogioase făcute la adresa sportivilor români am ales — ca punct de plecare în analiza probelor de viteză — titlul reportajului publicat în nr. din 22.VIII.a.c. de ziarul „Deutsches Sportecho". Aşadar: „Sprinterii de la Snagov — o clasă deosebită". Vom limita comentariul nostru la probele de caiac. Se detaşează, înaintea oricăror altor concluzii, excepţionala evoluţie a „cuplului" Vernescu - Sciotnic, învingători la simplu şi dublu 500 m de o manieră entuziastă care a relietat marea valoare a acestor doi sportivi. La simplu, Vernescu a cîştigat clar — cu o secundă — duelul său cu danezul Erik Hansen şi l-a întrecut detaşat pe redutabilii caiacişti Paul Hockstra (Olanda), Rolf Peterson (Suedia), Dmitri Matveev (U.R.S.S.) etc. Cu un avantaj mai mare Vernescu împreună cu Sciotnic au obţinut victoria şi în proba de dublu în care au făcut o veritabilă demonstraţie de măiestrie sportivă.

Aceleaşi calde felicitări pentru ceilalţi „sprinteri ai Snagovului", componenţii echipajului de caiac 4 — 1 000 m (Sciotnic, Ţurcaş, D. Ivanov, Calenic) care printr-un suprem efort de voinţă au reuşit să cîştige — într-o luptă acerbă, cu un final dramatic — cele zece sutimi de secundă care ne-au adus medalia de aur într-o probă în care, în special, echipajele Austriei şi Uniunii Sovietice au făcut totul pentru a cîştiga. Şi tot aici menţionăm „argintul" cucerit de Vernescu şi Sciotnic la dublu 1 000 m, probă în care cei doi sportivi români — supuşi înainte unor eforturi neprevăzute în „seriile" ştafetei — au obţinut un rezultat bun întrecînd o serie de echipaje deosebit de valoroase (Ungaria, Suedia).

La ştafetă a trebuit să ne... mulţumim cu un „bronz". În cronica finalei arătam că nu toţi componenţii ştafetei au concurat la nivelul aşteptărilor. De fapt, lucrurile n-au decurs normal încă din „serii" cînd H. Ivanov s-a dezechilibrat în mod surprinzător, a pierdut „teren" preţios şi i-a obligat pe Sciotnic şi Vernescu să facă eforturi extrem de mari pentru a reface handicapul şi pentru a obţine calificarea pentru finală. Acest efort s-a resimţit apoi în finală la Vernescu şi, mai ales, la Sciotnic. În plus, Vasile Nicoară şi Haralamb Ivanov — incomparabil mai odihniţi — au tras sub nivelul aşteptărilor. În fine, locul 6 ocupat de Pocora la simplu 1 000 m, poate fi apreciat ca un rezultat bun faţă de posibilităţile caiacistului nostru care a făcut o cursă curajoasă şi a încercat totul pentru a ocupa un loc mai bun.

În cele trei probe feminine, reprezentantele noastre au ocupat locurile 4, 6 şi 7. Considerăm ca bun rezultatul echipajului de caiac dublu 500 m (Valentina Serghei - Ema Mihăilescu-Drăgan) şi promiţătoare evoluţia caiacului de 4, cu trei cocchipiere mai puţin experimentate (Viorica Dumitru, Tatiana Cacenco, Nastasia Spiridon) la care se adaugă Ghizi Balint, căreia le întrezărim perspective frumoase

Cronometrele Longines înregistrează sosirea primului concurent în finala probei de caiac 1—500 m: Aurel Vernescu (România)

Foto: P. Romoşan

Nota 10 debutanţilor în probele de canoe

Mărturisim că în timpul desfăşurării probei de canoe dublu fond am încercat un puternic sentiment de mîndrie. Nu numai pentru că, la masa presei, colegii noştri treceseră — cu mult înainte de terminarea probei — locul I în dreptul echipajului nostru. Ci şi pentru că cei doi canoişti care aveau să termine cursa cu un avans de 33 de secunde (!) cucerind prima medalie de aur pentru ţara noastră sînt doi tineri debutanţi la campionatele mondiale şi — mai mult — abia în acest sezon au participat la primele întreceri internaţionale. Bravo, Maxim! Bravo, Simionov!

Şi, din nou, debutanţii au primit nota maximă. Vicol Calabiciov şi Serghei Covaliov (primele concursuri internaţionale în 1965 şi, respectiv, 1966) au condus autoritar cursa, învingînd de justeţe echipajele Suediei, Ungariei, U.R.S.S., Danemarcei ş.a. Bravo, Calabiciov! Bravo, Covaliov! Şi pentru toţi patru: Bravo, Huţan!

În celelalte întreceri ale canoiştilor — rezultate modeste, datorate unor comportări sub aşteptări: Igor Lipalit locul 7 la viteză; A. Igorov locul 5 la fond.

În completarea acestor cîtorva consideraţii pe marginea finalelor, mai notăm rezultatul bun obţinut de echipajul de caiac 4 fond (Calenic, D. Ivanov, Ţurcaş, Vorobiov). Este, de fapt, singura comportare la nivelul aşteptărilor a fondiştilor noştri. Pentru că la dublu fond Coşniţă şi Conţolenco au ocupat locul 13 (!), iar la simplu Pocora a fost descalificat.

Reversul medaliilor sau „secretul" victoriilor

Iată un secret pe care-l cunoaşte... toată lumea, dar pe care nu toată lumea îl aplică. Ce trebuie în aceste ramuri pentru ca drumul de la barca cu aripi de sprijin (pentru începători) şi pînă la medalia de aur să fie cît mai scurt, uneori de numai un an de zile? O selecţie riguroasă, în care la ochiul versat al specialistului, se adaugă metrul şi cîntarul. Ce mai trebuie! O pregătire neobosită, din iarnă pînă în vară şi din vară pînă în iarnă, în condiţii tot mai îngreuiate, în care cine ţine, ţine, cine nu... Nici un rabat văicărelii, lucrului de mîntuială, nerespectării programului de lucru şi de viaţă sportivă. Şi ce mai trebuie? Să discuţi cu sportivul planul de pregătire, să-i arăţi de ce trebuie făcut cutare şi cutare lucru, să-i ceri părerea, pentru a-l convinge de necesitatea celor ce trebuie făcute şi să-ţi asiguri în acest fel participarea lui entuziastă la îndeplinirea întocmai a celor stabilite. Să mai adăugăm că antrenorul trebuie să fie la curent cu tot ce e nou în metodica pregătirii şi — mai mult — el însuşi să creeze noul, pe baza propriei sale experienţe, pentru a nu fi la curent cu un nou care de fapt nu mai este toc mai... nou.

Iată lucruri binecunoscute (nu numai în aceste ramuri de sport) pe care antrenorul emerit Radu Huţan şi secunzii lui le-au aplicat în vederea acestor campionate mondiale şi ale căror rezultate le-am consemnat cu deosebită satisfacţie.

Tinereţea, buna pregătire, tenacitatea şi în general un moral foarte ridicat — iată atributele campionilor mondiali. O sublinière se cuvine capacităţii medaliaţilor de a intensifica ritmul vîslitului (de a „ridica strocul" — cum spun specialiştii) pe ultima parte a curselor. Este o calitate pe care trebuie s-o dobîndească — credem — toţi caiaciştii şi canoiştii noştri.

Dar, succesul strălucit obţinut de sportivii noştri la campionatele mondiale din acest an nu ne poate împiedica să vedem şi un altfel de revers al medaliilor, de care ne vom ocupa într-un număr viitor.

MIRCEA COSTEA
DAN GÎRLEŞTEANU

Petre Maxim şi Aurel Simionov, primii dintre sportivii români care au cucerit medalia de aur şi titlul de campioni ai lumii: locul 1 la canoe dublu fond